

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/209/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.II.21.073/2025/18. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, kérve a Kúria Pfv.II.21.073/2025/18. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését, a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 16.P.20.237/2023/175-I. számú ítéletére, a Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: másodfokú bíróság) 50.Pf.636.106/2024/30. számú ítéletére, a Kúria Pfv.II.21.073/2025/6. számú végzésére és a BRFK IV. Kerületi Rendőrkapitányság 01040/1643-91/2022. bü. számú határozatára is kiterjedő hatállyal. Álláspontja szerint a támadott döntések sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, valamint a XX. cikk (1) bekezdését.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítvány alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó (a későbbi per alperese) és férje (a későbbi per felperese) először 2002-ben kötöttek házasságot, mely megromlott, így azt a bíróság 2010-ben felbontotta. 2015-ben a felek ismételen életközösséget létesítettek, majd 2017 májusában házasságot kötöttek. Kapcsolatukból két gyermek született, egy kislány 2019 májusában, majd 2023 januárjában egy kisfiú. A felek kapcsolata az első gyermek születése óta konfliktusokkal terhelt volt. Az indítványozó szerint házasságuk megromlásának oka a házastársa agresszív viselkedése volt, míg a férj szerint az, hogy gyermekük neveléséből az indítványozó teljesen kizárta őt. A felek életközössége 2022. november 27-én szűnt meg, amikor a felperes az utolsó közös lakást képező ingatlanból elköltözött. A család 2020. évtől kezdődően – az elsőszülött gyermek

otthoni ellátottságával kapcsolatos gondok miatt – a gyermekvédelmi intézmények látókörébe került, végül 2022. december 9-én az illetékes önkormányzati hatóság jelzése nyomán a rendőrség kiskorú veszélyeztetése miatt nyomozást indított. A rendőrség 2023. március 23. napjával – a 01040/1643-91/2022. bü. számú határozatával – ideiglenes hatállyal a felperes apánál helyezte el a gyermekeket. Az eljárás során a rendőrség elrendelte az indítványozó igazságügyi elmeorvosi szakértői vizsgálatát, majd annak eredményei alapján a nyomozást – büntethetőséget kizáró ok miatt – megszüntette. Ezt követően a családsegítő szolgálat jelzése alapján a gyámhatóság mindkét gyermek tekintetében védelembe vételi eljárást indított, majd megismételt eljárásban hozott határozatával az eljárást megszüntette. Az indítványozó jelzése alapján a gyámhatóság hivatalból gondnokság alá helyezési eljárást indított a felperessel szemben, ezzel párhuzamosan a bíróság jelzése alapján az indítványozóval szemben is megindult a gondnokság alá helyezési eljárás. Mindkét eljárásban szakértő vizsgálta a feleknél fennáll-e olyan viselkedési vagy gondolkodásbeli zavar, amely indokolná a gondnokság alá helyezést, azonban ilyen okot nem tártak fel a szakértők. Az indítványozó kapcsolati erőszak bűntettének elkövetése miatt feljelentést is tett a felperes ellen, azonban a rendőrség bűncselekmény hiányában megszüntette az eljárást.

- [4] Fenti előzmények után nyújtott be keresetlevelet az indítványozó férje, kérve a házasság felbontását, a gyermekek feletti szülői felügyelet rendezését, a kapcsolattartás szabályozását és tartásdíj megállapítását.
- [5] Az indítványozó ellenkérelmében a házasság felbontását nem ellenezte, egyebekben a kereset elutasítását kérte. Vizontkeresetében kérte, hogy a bíróság a szülői felügyeleti jog gyakorlására őt jogosítsa fel, kérte továbbá a kapcsolattartás szabályozását, tartásdíj megállapítását és feljogosítását az utolsó közösen használt lakás kizárólagos használatára.
- [6] Az elsőfokú bíróság egyrészt megállapította, hogy a felek életközössége 2015. május hónap és 2022. november 27. napja közötti időszakban állt fenn, a házasságot felbontotta, a gyermekek feletti szülői felügyelet gyakorlására a felperes apát jogosította fel, azzal hogy az indítványozó a szülői felügyeleti jogát csak a gyermekek sorsát érintő lényeges kérdésekben gyakorolhatja. A folyamatos kapcsolattartást a bíróság akként szabályozta, hogy azt az indítványozó a fiatalabb gyermek 3. életévének betöltéséig csak a felperes jelenlétében gyakorolhatja, azt követően felügyelet nélkül az elvitel jogával és a visszavitel kötelezettségével. A bíróság a házastársi közös lakás kizárólagos használatára a felperest jogosította fel. A bíróság az indítványozót gyermektartási díj fizetésére kötelezte, házastársi tartásra vonatkozó vizontkeresetét pedig elutasította.
- [7] Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét akként változtatta meg, hogy leszállította a gyermektartásdíj összegét, a kapcsolattartás tekintetében pedig

kimondta, hogy arra az indítványozó kéthetente – a családsegítő által felügyelten – 3 óra időtartamban jogosult. A másodfokú bíróság egyebekben helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

- [8] A másodfokú jogerős ítélet ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése mellett a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát indítványozta, amelyben a Kúria a viszontkereseti kérelmének teljes egészében helyt adott. A Kúria Pfv.II.21.073/2025/6. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet részben, a kapcsolattartás rendezése, valamint az életközösség fennállásának időtartamára vonatkozó részét meghaladóan visszautasította. A végzés megállapította, hogy a szülői felügyeleti jog gyakorlásának kérdésében (és a járulékos kérelmek, így a felperes és a gyermekek közötti kapcsolattartás szabályozása és a felperes gyermektartásdíj fizetésre kötelezése iránt) előterjesztett felülvizsgálati kérelem nem bírálható el, mert a felülvizsgálat a törvény erejénél fogva kizárt. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 407. § (2) bekezdése ugyanis kizárta a felülvizsgálatot, ha – a szülői felügyelet gyakorlásának rendezése, megváltoztatása, a gyermek harmadik személynél történő elhelyezése, elhelyezésének megváltoztatása, továbbá a gyermekkel való kapcsolattartás szabályozása iránti perekben – az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta. Ezt követően a Kúria a Pfv.II.21.073/2025/18. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [9] 2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve az ügyben hozott bírósági, rendőrségi döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [10] Álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságok nem tárták fel teljeskörűen a tényállást, bizonyítási indítványait indokolás nélkül figyelmen kívül hagyták, a tárgyaláson nem engedték szabadon megnyilatkozni, ugyanakkor a felperes által előadottakat kétség nélkül elfogadták. A rendőrség és a bíróság törvénysértő szakértői véleményt vettek figyelembe, miközben az indítványozó által csatolt szakértői véleményt mellőzték. Állítása szerint a gyermekei feletti szülői felügyeleti jogát koholt vádak alapján vonták meg tőle. Mindezek felvetik a pártatlan bírósághoz [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslathoz [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] való joga sérelmét.
- [11] A tulajdonhoz való joga [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] sérelmére is hivatkozott az indítványozó, mivel a bíróság a valóságtól eltérően állapította meg az életközösség időtartamát, amely a házastársi vagyoni jogi igény érvényesítésének alapját képezi.
- [12] Az indítványozó állította továbbá az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése és a XX. cikk (1) bekezdése sérelmét is, azonban nem saját maga, hanem gyermekei vonatkozásában.

- [13] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [14] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [15] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott, az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó hatvan napos határidőt megtartotta. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [16] 3.2. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt határozott kérelem követelményének csak részben felel meg. A panasz megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 27. § (1) bekezdését], a támadott bírói döntést és kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági döntés megsemmisítésére.
- [17] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható, az Abtv. 52. (1b) bekezdés *d)* pontja szerint pedig az indítványban meg kell jelölni az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Az Alaptörvény indítványozó által megjelölt VI. cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése és XX. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz szempontjából Alaptörvényben biztosított jogoknak tekinthetők, ekként azokra alapozható alkotmányjogi panasz.
- [18] Ugyanakkor az Abtv. 27. § (1) bekezdésének megfelelően az indítványozó alkotmányjogi panaszában csak a saját Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozhat. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában részben arra hivatkozott, hogy a támadott bírói döntések a gyermekek kapcsolattartáshoz [Alaptörvény VI. cikk

(1) bekezdés], egészséghez [Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdés] való jogát, valamint a XVI. cikk (1) bekezdésében rögzített jogait sértik. Figyelemmel egyrészt arra, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát kizárólag a saját nevében terjesztette elő, továbbá másrészt arra, hogy – az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletből és az alkotmányjogi panaszról is megállapítható módon – nem az indítványozó gyakorolja a gyermekekkel kapcsolatos szülői felügyeleti jogokat, ezért az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, XVI. cikk (1) bekezdésével és a XX. cikk (1) bekezdésével összefüggő elemében nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjában foglalt feltételnek, így érdemben nem bírálható el {lásd például: 3064/2023. (II. 16.) AB határozat, Indokolás [16], 3243/2025. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [10]}.

- [19] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontja szerint az indítványnak tartalmaznia kell az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, az *e*) pont szerint pedig meg kell indokolni, hogy a sérelmezett bírósági döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [20] Az Alkotmányjogi panasz a fenti feltételnek csak részben tesz eleget, nem tartalmaz ugyanis az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontja szerinti indokolást az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében. A továbbiakban az Alkotmánybíróság csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos indítványi elemet vizsgálta.
- [21] 3.3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [22] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét alapvetően arra hivatkozva állította, hogy az ügyében eljáró bíróságok bizonyítékait, bizonyítási indítványait – indokolás nélkül – figyelmen kívül hagyták, perbeli jogait nem gyakorolhatta, a tényállást nem kellő mélységben tárták fel és így hibás döntést hoztak. Álláspontja szerint a bíróságok a feleperes javára elfogultak voltak, ami megkérdőjelezi a bírói pártatlanságot. Sérelmezte, hogy jogsértő szakértői véleményt használtak fel vele szemben, az általa mellékelt szakértői véleményt pedig mellőzték. Kifogásolta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogsértéseit nem orvosolta, a Kúria pedig részben visszautasította a felülvizsgálati kérelmét, azaz érdemben nem foglalkozott az indítványozó által állított sérelmekkel.
- [23] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát,

aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróságként”, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el {3291/2022. (VI. 10.) AB végzés, Indokolás [22]}. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, önmagában nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [24] A másodfokú bíróság már vizsgálta az indítványozó által felvetett eljárási szabálysértéseket és megállapította, hogy azok részben nem valósultak meg, a megvalósult szabálysértések pedig nem vezettek az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, mert nem minősültek az ügy érdemére kiható lényeges szabálysértésnek. E körben értékelte a bíróság az elmeorvos-szakértői vélemény felhasználását, az ideiglenes intézkedés megváltoztatásának elmaradását, a bizonyítási indítványok mellőzését. Az életközösség kezdő időpontjának meghatározása, a szülői felügyeleti jog gyakorlása, a házastársi tartás és a közös lakás használata tárgyában a másodfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy miért osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, ahogyan annak is indokát adta, hogy miért változtatta meg az elsőfokú ítéletet a kapcsolattartás és a gyermektartásdíj vonatkozásban. A Kúria pedig a felülvizsgálat szabályainak megfelelően csak a felülvizsgálati kérelem és a jogszabályi előírások által meghatározott keretek között vizsgálhatta a jogerős ítéletet.
- [25] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét és ezzel összefüggésben nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi kérdést sem.
- [26] 4. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felelt meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésében, 29. §-ában, 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban foglalt feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt – az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró